

Programadors:
Venanci Bonet
Marcel Banús
Jom Pàmies

Al final de la sessió
fem un breu debat
sobre la pel·lícula
a la cafeteria.
T'hi esperem !

Disseny
i compaginació:
Jom Pàmies
(ZONA 977317042)



· TT15 · ANY XLVII · 2015-16 · Curs 46 · Sessió 1497 ·

18 de desembre de 2015

Teatre Bartrina

Divendres · 21:00

Diplomatie

Diplomàcia

Turquia. 2014

VO francesa i alemanya amb subtítols Durada: 88 min

Direcció: Volker Schlöndorff.

Guió: Cyril Gely i Volker Schlöndorff; basat en l'obra Diplomatie, de Cyril Gely.

Gènere: Drama.

Producció: Marc De Bayser i Frank Le Wita.

Fotografia: Michel Amathieu.

Música: Jörg Lemberg.

Muntatge: Virginie Bruant.

Disseny de producció: Jacques Rouxel.

Vestuari: Mirjam Muschel.

Interpretació: André Dussollier (cònsul Raoul Nordling), Niels Arestrup (general Dietrich Von Choltitz), Burghart Klausner (capità Ebernach), Robert Stadlober (tinent Bressensdorf), Charlie Nelson, Jean-Marc Roulot, Stefan Wilkening, Thomas Arnold.



El poder de la paraula o el subtil art de la persuasió

Diplomacia és una pel·lícula poderosa del prestigiós director Volker Schlöndorff, autor d'obres que no s'esborren fàcilment de la memòria, com 'El tambor de hojalata', 'El honor perdido de Katharina Blum' o la magistral 'Círculo de engaños', entre d'altres.

La majestuositat de la posada en escena, la convicció de la interpretació dels actors -és una pel·lícula d'homes, al vell estil de les produccions bèl·liques- i la situació històrica de la qual arrenca el relat: la derrota final del Tercer Reich i l'ordre que té el governador alemany de París de volar per l'aire la ciutat encara ocupada per les tropes hitlerianes, però en procés de franca retirada, volant tots els ponts de París per provocar el desbordament del Sena, a més de la destrucció dels edificis emblemàtics de la ciutat: Notre Dame, La Torre Eiffel, el Louvre i uns altres, formen un conjunt d'elements prou atractius com per aconseguir, amb el mestratge amb que ho fa Schlöndorff, una pel·lícula que, sense ser una obra immortal, sí que li farà passar una excel·lent estona a l'espectador, perquè el duel interpretatiu entre André Dussollier (magnífic en moltes ocasions i especialment en aquella divertidíssima i infravalorada pel·lícula, 'Tanguy') i Niels Arestrup (un secundari de luxe) ratlla a una gran altura.



'Diplomacia' és un encès cant al poder persuasiu de la paraula ben emprada. La pel·lícula té un innegable origen teatral que el director no ha volgut dissimular intercalant escenes d'acció que actuessin com a contrapunt del drama parlat que es desenvolupa en la suite d'un dels grans hotels de París, ple d'històries, encara que tampoc falten, perfectament ajustades al desenvolupament dels esdeveniments.

Es tracta d'una situació límit en la qual s'enfronten dues concepcions molt diferents de la vida: la diplomàtica i la militar, la primera, el perfecte esperit de l'acomodació a les circumstàncies, reines i senyores de qualsevol decisió, si és que és obligat prendre alguna...; la segona, l'esperit de l'obediència deguda i el cec compliment de les ordres rebudes pels indiscutibles superiors jeràrquics.

El progrés de la situació està pautat al mil·límetre i atrapa a l'espectador amb l'angoixa d'una hipòtesi que sap d'impossible compliment: la destrucció de París. El tibant enfrontament, no obstant això, entre tots dos personatges i les sòlides raons del militar alemany, encara que gens convincents, aconsegueixen que l'espectador consideri seriosament, ficat en aquest apassionat combat argumental, la possibilitat real d'un impossible.

Hi ha major màgia en la representació que aconseguir això? Doncs aquesta és la virtut excel·lent de la pel·lícula. I els responsables d'això són dos grans actors en veritable estat de gràcia. La direcció de Schlöndorff és, podríem dir, transparent, sempre al servei del xoc de raons i deures, sense voler adornar-ho ni restar-li protagonisme a la paraula, reina i senyora de tota la representació.

En tan poc espai com el de la suite de l'hotel, en cap moment l'espectador se sent angoixat ni pateix cap conat claustrofòbic o incomoditat de qualsevol classe. La tensió entre les dues postures transcorre amb una fluïdesa que meravella a l'espectador i li obliga a preguntar-se com és possible que en tan reduït espai hagi estat capaç de conviure gairebé una hora

Sinopsi

25 d'agost de 1944. Els aliats entren a París. Poc abans de l'alba, Dietrich von Choltitz, governador militar alemany, rep l'ordre de destruir la ciutat abans de retirar-se'n. Per quines raons Von Choltitz desobeix les ordres de Hitler, malgrat la seva absoluta lleialtat al Tercer Reich? Va ser Raoul Nordling, cònsul general suec de París, qui el va fer desdir-se'n?

i mitja amb una situació així, pendent de dues estratègies tan oposades. La lluita, en la qual venç la paraula sobre la maledicció (i mala-dicció, també) de la força bruta és admirable. I l'espectador surt del cinema agraït per aquest recordatori.

Juan Pérez

CRÒNICA GLOBAL. 18 DE NOVEMBRE DE 2014



propera
sessió



Segueix atent a les activitats del Centre de Lectura